

Poročilo o delu Okrajnega pravobranilstva v Ljubljani v letu 1957

Okrajno javno pravobranilstvo v Ljubljani je bilo kot poseben in samostojen organ ter kot najmlajši pravosodnoupravni organ v okviru Okrajnega ljudskega odbora Ljubljana ustanovljeno in je začelo s polnoobstoječo dejavnostjo 1. januarja 1957. Zato je treba čitatelje najprej seznaniti z naloga, ki jih ima javno pravobranilstvo.

Naloga javnega pravobranilstva določa Zakon o javnem pravobranilstvu.

Najvažnejša naloga je zastopanje glede premoženjsko-pravnih pravic in obveznosti pred sodišči in drugimi organi, in sicer politično-teritorialnih enot (to je okraja in občin), nadalje zavodov, ki jim je priznana lastnost pravne osebe in se financirajo iz proračuna ter skladov, ki so jih ustanovili državni organi in jim je priznana lastnost pravne osebe. To so stranke, ki jih javno pravobranilstvo zastopa na osnovi samega zakona, kar določa 1. čl. Zakona o javnem pravobranilstvu in jih kratko imenujemo stranke iz 1. člena Zakona o javnem pravobranilstvu. Te stranke zastopa javno pravobranilstvo v pravnem, izvršilnem in kazenskem postopku ter v drugih postopkih pred rednimi in gospodarskimi sodišči, v upravnem postopku, kolikor se v tem postopku odloča o premoženjskih pravicah ali obveznostih politično-teritorialne enote, zavoda ali sklada, v upravnem sporu zoper odločbo, s katero je bilo odločeno o premoženjskih pravicah in obveznostih politično-teritorialne enote, zavoda ali sklada ter v upravnem kazenskem in v disciplinskem postopku za uveljavitev premoženjsko-pravnih zahtevkov, politično-teritorialne enote, zavoda ali sklada. Javno pravobranilstvo lahko zastopa ljudski odbor, njegov organ ali zavod, ki so pooblašteni v upravnem sporu, le če ga za to pooblastijo.

Četrty člen Zakona o javnem pravobranilstvu daje možnost ustanovitvi, ki imajo svojstvo pravne osebe in se ne financirajo iz proračuna (to je ustanove, ki jih ne zajema 1. člen Zakona o javnem pravobranilstvu), da pooblastijo javno pravobranilstvo, da jih ono zastopa pred sodišči in drugimi organi v pogledu njihovih premoženjskih pravic in obveznosti. To se predvsem nanaša na ustanove s samostojnim financiranjem, ker od takih ustanov javno pravobranilstvo po zakonu zastopa samo gledališče, in to na osnovi 5. čl. Splošnega zakona o gledališčih.

Zakon o javnem pravobranilstvu pooblašča nadalje javno pravobranilstvo, da v primerih, kjer gospodarske organizacije ne uveljavljajo premoženjsko-pravnih zahtevkov, ki jih imajo pravico uveljavljati v kazenskem postopku, uveljavlja v imenu gospodarske organi-

zacije javno pravobranilstvo, izdana odločba pa učinkuje nasproti gospodarski organizaciji.

Zakon o javnem pravobranilstvu štiti stranke, ki jih zastopa javno pravobranilstvo po zakonu s tem, da upnik, ki mu je terjatev pravno-močno prisojena, ne more predlagati izvršbe proti občinam ali okraju, preden se ne obrne na javno pravobranilstvo. Sele po dveh mesecih, odkar se je upnik obrnil na javno pravobranilstvo, lahko, če v tem času ni plačala, predlaga izvršbo.

Važna naloga javnega pravobranilstva je dajanje pravnih mnenj državnim organom in zavodom glede sklenitve premoženjsko-pravnih pogodb in glede drugih premoženjsko-pravnih zadev. Prav tako daje javno pravobranilstvo gospodarskim in družbenim organizacijam na njihovo zahtevo pravno mnenje glede pogodb, ki jih imajo namen skleniti z zasebnimi fizičnimi ali pravnimi osebami.

Po zakonitih določilih Zakona o javnem pravobranilstvu ima javno pravobranilstvo pravico zahtevati od državnih organov, zavodov ter gospodarskih in družbenih organizacij, poročila, podatke in spise, ki jih potrebuje za dejanja, do katerih ima po zakonu pravico. Državni organ ali zavod, ki zahteva od javnega pravobranilstva, naj opravi takšno dejanje, do katerega ima pravico, zlasti pa, da naj toži, mu mora obenem z zahtevo poslati tudi potrebne podatke in spise.

Vsak državni organ in zavod v primerih, ko ima javno pravobranilstvo pravico kaj ukreniti za varstvo splošnega ljudskega premoženja, mora naznaniti javnemu pravobranilstvu vsako škodo, prizadejano temu premoženju. Javna tožilstva, sodišča in drugi državni organi morajo sporočiti javnemu pravobranilstvu uvedbo kazenskega postopka v vseh primerih, kadar je oškodovano splošno ljudsko premoženje.

Po zakonu o javnem pravobranilstvu pa morajo tudi sodišča in drugi državni organi v zadevah, v katerih je predvideno zastopanje po javnem pravobranilstvu, vročiti vabila, tožbe in druge vloge, sodbe, sklepe in druge odločbe naravnost pristojnemu javnemu pravobranilstvu. Vročitev v nasprotju s tem določilom nima pravne učinka.

S tem bi bile v kratkem podane naloge oziroma dolžnosti in pravice javnega pravobranilstva, prav tako pa tudi dolžnosti drugih organov in zavodov do javnega pravobranilstva.

V naslednjem je na kratko opisano delo Okrajnega javnega pravobranilstva v Ljubljani v prvem letu svojega obstoja in težave, s katerimi se je v tem letu borilo.

Na območju Okrajnega javnega pravobranilstva Ljubljana je 28 občin. Okrožno gospodarsko sodišče, Višje gospodarsko sodišče, Vrhovno sodišče, Okrožno sodišče in pet

okrajnih sodišč (Ljubljana, Grosuplje, Kamnik, Kočevje in Rakek), tako da je območje tako teritorialno kakor tudi po številu občin in sodišč obsežno. Obseg dela se je še povečal s 1. septembrom 1957 z ukinovitvijo Okrajnega javnega pravobranilstva v Kočevju.

Obseg dela pokažejo številke spisov, ki jih je bilo skupno 2367. Od tega je bilo pravnih 202, s skupno vrednostjo 41.363.160 din, in sicer smo v 171 primerih zastopali stranke kot zakoniti zastopnik, v 31 primerih pa po pooblastilu. Po pooblastilu smo zastopali le v izjemnih primerih, ker nam je zakonito zastopstvo nalagalo dovolj dela in nam tega ni dovoljevalo, je pa v večjem obsegu vodilo pravde po pooblastilu bivše Okrajno javno pravobranilstvo v Kočevju. Končnih pravnih v letu 1957 je bilo po številu 107, v skupni vrednosti 19.627.280 dinarjev. Od teh je bilo 97 pravnih dobljenih v vrednosti 16.635.270 din, izgubljenih pa deset v vrednosti 2.991.510 din, nerešenih pa je ostalo 95 pravnih v skupni vrednosti 20.430.700 dinarjev. Uspeh v pravdi je bil odvisen od vrste spora. Večina izgubljenih pravnih so pravde na priznanje lastninske pravice in izločitvene pravde.

Izvršilnih primerov smo imeli 41, od teh 30 primerov, kjer nastopamo kot zahtevalna stranka v vrednosti 8.434.774 din na glavnici in 14.861 din na stroških, 11 primerov pa, kjer nastopamo kot zavezana stranka, v vrednosti 1.846.435 din na glavnici in 33.328 din na stroških.

Plačilnih nalogov je bilo izdanih proti našim strankam v skupni vrednosti 14.561.564 din na glavnici in 235.414 din na stroških. V 17 primerih smo proti plačilnim nalogom vložili ugovore.

Pravnih mnenj smo v tem letu dali 1020. Od teh je bilo 846 mnenj o pravni veljavnosti pogodb v smislu veljavnosti določil Zakona o prometu z zemljišči in stavbami. Razen tega pa je bilo dano veliko pravnih mnenj strankam, ki so se obračale na nas osebno ali pa po telefonu.

Posebej smo vodili primere, kjer je bilo oškodovano splošno ljudsko premoženje in o čemer smo bili obveščeni z uvedbo kazenskega postopka, bodisi od tožilstev ali sodišč. To so tako imenovani adhezivski primeri. Teh primerov je bilo 341, od teh 18, kjer so bile oškodovane politično-teritorialne enote, to je občine ali okraj, in 323 primerov, kjer so bile oškodovane gospodarske organizacije in zadrage. S temi kaznivimi dejanji je bilo oškodovano splošno ljudsko premoženje za skupno vsoto 174.649.705 din, od tega okraj in občine za 3.048.393 dinarjev. Pri tem smo ugotovili, da nam javna tožilstva in sodišča niso pošiljala obvestil o vseh primerih, kjer je oškodovano splošno ljudsko

premoženje, nakar smo nekako v sredini leta uspeli z osebno intervencijo to urediti. Največ adhezivskih primerov izhaja iz kaznivega dejanja ogrožanja javnega prometa. V nekaj primerih so oškodovanci dobili škodo povrnjeno, in to le manjše škode, so pa primeri, kjer so storilci obsojeni na daljše zaporne kazni, v večini primerov so brez vsakih sredstev, pa tudi neznanega bivališča.

Zakon o razlastitvi, ki je stopil v veljavo 28. marca 1957, nalaga javnemu pravobranilstvu novo dolžnost, predlagati razlastitev v imenu politično-teritorialnih enot. Takih predlogov smo vložili 23.

Ostali spisi, ki vsebujejo intervencije po 40. čl. Zakona o javnem pravobranilstvu, preden upnik predlaga izvršbo, zaprosila drugih javnih pravobranilcev za zastopanje v pravnih, zaplembe, prisilne likvidacije, sekvestracije, upravne spore in drugo, pa izkazujejo 616 števil. Razen tega pa smo prejeli veliko števil sklepov sodišč, odločb ljudskih odborov in raznih komisij ter drugo, kar pa ne vodimo v vpisnikih.

Iz navedenega je v kratkem razvidno delo Okrajnega javnega pravobranilstva v Ljubljani, ki je bilo obsežno in raznovrstno, tako po številu spisov, kakor tudi po vsebini. Pripomniti je treba, da je vse leto bil na Okrajnem javnem pravobranilstvu samo okrajni javni pravobranilec in ena administrativna moč, v prvem mesecu obstoja pa celo samo okrajni javni pravobranilec, ki je opravljal vse pravne in administrativne posle. Proti koncu leta, ko nikakor ni bilo več mogoče delati samo z dvema močmi, smo si pomagali s honorarnimi močmi javnega pravobranilstva LRS in z nadurnim delom in smo bili tako na koncu leta z delom povsem na tekočem.

Administrativna moč je opravljal poleg čisto administrativnih poslov še finančno-računske in strojepisne posle. Večkrat smo reševali izključno samo stvari, ki so bile vezane na roke (vlaganje odgovorov na tožbe, pritožb, ugovorov zoper plačilne naloge, tožb itd.). Kljub vsem težavam nismo niti v enem primeru zamudili nikakega zakonitega, niti od sodišča postavljenega roka.

S 1. septembrom smo prevzeli še posle ukinjenega okrajnega javnega pravobranilstva v Kočevju in se je s tem obseg dela še povečal. Teritorialno smo dobili s tem še pet občin in eno okrajno sodišče.

Poleg pravkar omenjenih težav s kadrom, pa se borimo še vsaj z enako težavo, to je s poslovnimi prostori. Okrajno javno pravobranilstvo Ljubljana je vsa leto poslovalo in posluje še danes brez lastnih poslovnih prostorov. Okrajno javno pravobranilstvo je še vedno

gost Javnega pravobranilstva LRS. Ker poslovni prostori Javnega pravobranilstva LRS zadostujejo komaj za lastne potrebe, je tako stanje, v kakršnem se je nahajalo Okrajno javno pravobranilstvo v letu 1957 in se nahaja še danes, nevdržno za obe pravobranilstvi.

Zato je nujno, da Okrajno javno pravobranilstvo Ljubljana dobi čimprej lastne prostore, ker v teh pogojih, kakor je poslovalo v letu 1957, ne bo mogoče poslovati naprej.

Kljub vsem težavam, ki jih je imelo Okrajno javno pravobranilstvo v prvem letu svojega obstoja in za katere upamo, da so prehodnega značaja, pa smo mnenja, da je svoje delo v redu opravilo in da teh težav pri delu na zunaj ni bilo čutiti. Dokaz tem trditvam so pravkar navedeni prikazi dela po posameznih predmetih in deloma tudi po vrednosti.

Za zaključek poročila hočemo navesti še težave in probleme, na katere je Okrajno javno pravobranilstvo naletelo v teku svojega poslovanja s strankami, ki jih zastopa po zakonu, to je z občinami in okrajem.

Prvo, kar naj navedem, smo imeli predvsem v pravnih zadevah težave v tem, da nam stranke niso pošiljale pravočasno, v mnogih primerih že po roku, ali pa zadnji dan roka, potrebne informacije za odgovore na tožbe, ugovore proti plačilnim nalogom, pritožbe itd. V takih primerih smo si pomagali v izogib prekluzije, da smo ugovore prijavili po dobljenih informacijah, pa smo ugovore ali umaknili, kar je bilo v večini primerov, ali pa jih naknadno obrazložili. Pri odgovorih na tožbe pa smo tožbene navedbe formalno prerekali in navajali je formalno pravne ugovore, in stvari sami pa smo obrazložitev poslali s posebnim pripravljanim spisom. To nam je povzročalo težave in dvojno delo. Zato bi na tem mestu poudarili, da so v večini primerov dopisi, ki jih naslavlja Okrajno javno pravobranilstvo na občine in okraj, zlasti pa v pravnih zadevah, nujni in je nujno varovati rok, sicer je lahko pravda prav zaradi tega izgubljena in s tem povzročena škoda splošnemu ljudskemu premoženju.

Nadaljnja pomanjkljivost so primeri, kjer vlagamo tožbe, pritožbe in podobno, bodisi kot zakoniti zastopnik ali po pooblastilu, pa nam stranke ne dajo na razpolago potrebne dokumentacije. V vseh takih primerih je nujno, da dobimo zaradi uspešnega agiranja v roke celoten spis, ki ga po končani zadevi itak vrnemo. Imeli smo primer dveh upravnih sporov, pri katerih smo dobili potrebno dokumentacijo in informacije šele v pritožbenem postopku na razpolago. Na eni strani je zaradi uspešnega izida zadeve nujno potrebno, da imamo celoten spis na razpolago, na drugi strani pa nam zakonodajalec v zakonu o javnem pravobranilstvu daje tudi pravico to zahtevati.

Pri pribavljanju spisov in dokumentacije je težava v tem, ker so stranke, ki jih zastopamo po zakonu, tožene v mnogih primerih kot pravni nasledniki prejšnjih politično-teritorialnih enot ter spisov in dokumentov, ki leže po arhivih, sploh ni mogoče dobiti ali pa dobimo le nepopolne. Tako smo imeli primer, ko je Kmetijska zadruga tožila neko našo stranko, ki jo zastopamo po zakonu na plačilo 200.000 din. Pravda je bila za nas že izgubljena, ker so pričre za nas oziroma za našo stranko neugodno izpovedovale, so

dišče pa je obema strankama še naložilo, naj še predložita dokumentacijo, to je korespondenco, eno v izvorniku, drugo v prepisu. Kmetijska zadruga je korespondenco predložila, naša stranka pa je sporočila, da te korespondence nima, ker se verjetno nahaja nekje v arhivu. Predmetna korespondenca je bila za zadrugo obremenilna in jo je predložila le v dobri veri, da jo bomo predložili tudi mi.

V svojem enoletnem poslovanju smo nadalje ugotovili, da evidenca splošnega ljudskega premoženja še ni urejena in da občine še vedno ne vedo za vse nepremičnine, s katerimi upravljajo. Imeli smo primere, kjer občine razpolagajo z nepremičninami, jih dajejo v najem ali zakup, ko pa hočejo nepremičnine odtužiti, bodisi prodati ali zamenjati ali pa dati v brezplačno uporabo za nedoločen čas za zidanje stanovanjskih hiš v smislu veljavnih določil zakona o prometu z zemljišči in stavbami, pa ugotovijo v zemljiški knjigi, da nepremičnina ni prenesena v splošno ljudsko premoženje in da je vknjižen kot lastnik še vedno bivši pobegli lastnik. V takih primerih smo morali seveda predlagati dodatno zaplombo.

Dogajajo se nam še vedno primeri, ki so sicer redki, da posamezna sodišča oziroma sodniki vročajo tožbe, vabila in druge vloge, kakor tudi sklepe, sodbe, plačilne naloge, dovolila izvršbe itd. v nasprotju z zakonitimi določili zakona o javnem pravobranilstvu, neposredno občinam. Na to opozarjamo zaradi tega, ker te vročitve nimajo pravnega učinka, in je v takih primerih treba vsako tako vlogo vrniti sodišču z opozorilom, da jo vroči zakonitemu zastopniku. Imeli smo tudi nekaj primerov, kjer so občine same vlagale tožbe, na kar nas je sodišče opozorilo in smo v takih primerih, da se izognemo zavlačevanju s ponovnim vlaganjem tožbe, tožbo naknadno odobrili.

Pri dajanju pravnih mnenj o pravni veljavnosti pogodb v smislu

veljavnih določil zakona o prometu z zemljišči in stavbami smo ugotovili nekaj primerov, kjer so občine kot prodajalec hiš iz splošnega ljudskega premoženja prodale hiše izpod dvetretjinske prometne vrednosti. Na naš poziv smo v vseh primerih uspeli, da je bil kupec pripravljen dvigniti kupnino do dveh tretjin prometne vrednosti in tako nismo v nobenem primeru vložili tožbe na razveljavitev kupne pogodbe, ki jo lahko po zakonu vložimo le v roku enega leta po sklenitvi pogodbe.

Pri tem smo tudi ugotovili, da cenilne komisije občinskih ljudskih odborov ne ugotavljajo prometne vrednosti, kakor jo zahteva zakon o prometu z zemljišči in stavbami, ampak samo cenilno vrednost oziroma gradbeno vrednost, ki je v večini primerov nižja od prometne vrednosti. Za to bi bilo primerno, kakor to delajo vse občine na ozemlju Ljubljane, da opravi cenitev sodno zapriseženi cenilec. Navajam primer neke občine, kjer je cenilna komisija Občinskega ljudskega odbora ocenila enonadstropno dvostanovanjsko stavbo na 477.654 dinarjev, sodno zapriseženi cenilec pa na našo intervencijo na 966.000 dinarjev. Cenitev po sodno zapriseženih cenilcih je vsekakor v interesu splošnega ljudskega premoženja.

Poseben problem so oskrbni stroški v zdravstvenih domovih. Izmed vseh 122 plačilnih nalogov, ki smo jih prejeli od Okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani v letu 1957, so bili v pretežni večini izdani na tožbo Kliničnih bolnic v Ljubljani, ki jih zastopa Javno pravobranilstvo LRS zaradi plačila oskrbnih stroškov. Pri tem je poudariti, da je v osmih primerih sledilo izvršilno dovolilo, ker občine na sam plačilni nalog, dasi so bile plačnik, zneska niso poravnale. Tu se opaža, da so na eni strani ti oskrbni stroški v zdravstvenih zavodih visoki, na drugi strani pa, da občine v svojih proračunih nimajo za to dovolj sredstev na razpolago. Prav po-

sebno imajo težave zaradi tega nekatere občine, kakor Moravče, Dobropolje, Lašče, tako da upnik nikakor ne pride do plačila brez izvršbe. Seveda se na ta način že itak majhna razpoložljiva sredstva trošijo še za stroške izvršilnega postopka, pri čemer ni prezreti, da rastejo tudi obresti. Za to bi bilo potrebno, da si občinski ljudski odbori v svojih proračunih zagotovijo zadostna sredstva za plačila oskrbnih. Posebej opozarjamo, da so občinski ljudski odbori po veljavnih predpisih plačniki računov za oskrbne tudi v primerih, če dolžnik v osmih dneh oskrbnine ne plača, narkar pa občinski ljudski odbor izterjuje plačilo od dolžnika. To je zakonodajalec predvidel v interesu hitrega in nemotenega poslovanja zdravstvenih domov, da pridejo tako najhitreje do plačila. So pa nekatere občine, ki najprej izterjujejo plačilo od dolžnikov, namesto da bi obratno račun takoj poravnale v izogib stroškov in obresti, in nato izterjevale v regresu od dolžnikov.

H koncu naj še omenimo prisilne likvidacije podjetij. Tu ugotavljamo, da ljudski odbori ne zasledujejo prisilnih likvidacij in v mnogih primerih ne prijavljajo svojih terjatev, čeprav imajo terjatve prioriteten upniški razredov, ki so v večini primerov z redkimi izjemami, stoodstotno krite.

Opozorili bi še na dajanje garancij ljudskih odborov podjetjem, ki so v finančnih težavah. Garancije so običajno dane za dopolnilne kredite in v primeru prisilne likvidacije pride ljudski odbor za dano garancijo za dopolnilni kredit le v četrti upniški razred. Upniki četrtega razreda pa dobijo običajno iz likvidacijske mase, po kritju prvih treh prioriteten upniških razredov, le določen manjši odstotek, ki v najboljših primerih ne presega 50%. Za to bi bilo svetovati ljudskemu odboru, preden dajejo garancije podjetjem, da dobro proučijo gospodarsko in finančno stanje podjetja.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA DOMŽALE

78.

Na podlagi določil 2. člena uredbe o organizaciji posredovanja dela (Ur. list FLRJ št. 16/52), v zvezi s 144. členom uredbe o pristojnosti občinskih in okrajnih ljudskih odborov in njihovih organov (Ur. list FLRJ št. 52/57), 73. člena zakona o upravnih organih v Ljudski republiki Sloveniji (Ur. l. LRS št. 15/56) in 98. člena Statuta občine Domžale, izdaja Občinski ljudski odbor Domžale na svoji seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 24. decembra 1957.

ODLOK

o ustanovitvi Posredovalnice za delo Domžale.

1.

Ustanovi se posredovalnica za delo s sedežem na Homcu, občina Domžale za območja občin Moravče, Domžale, Kamnik in Mengeš.

Imenovani občinski ljudski odbori so z ustanovitvijo sporazumni.

2.

Posredovalnica za delo opravlja predvsem posredovanje dela za-

časno brezposelnim delavcem in uslužbencem, poleg tega pa tudi druge naloge v zvezi s posredovanjem dela.

Posredovalnica za delo odloča o pravicah delavcev in uslužbencev med časno brezposelnostjo in jim izplačuje denarna nadomestila iz sklada, ki ga upravlja.

3.

Posredovalnica za delo opravlja svoje delo po načelih družbenega upravljanja.

Pravila Posredovalnice za delo potrdi Občinski ljudski odbor Domžale.

Za zadeve Posredovalnice za delo je pristojen Svet za delo Občinskega ljudskega odbora Domžale.

4.

Posredovalnica za delo ima upravni odbor, ki šteje 9 članov in šefa Posredovalnice za delo.

5.

Občinski ljudski odbor Moravče predlaga v upravni odbor enega predstavnika, Domžale tri, Kamnik in Mengeš pa po dva predstavnika.

Šef Posredovalnice za delo je član upravnega odbora po svojem položaju.

6.

Upravni odbor in šefa imenuje Občinski ljudski odbor Domžale v sporazumu z občinskimi ljudskimi odbori iz člena 1. te odločbe.

7.

Upravne stroške Posredovalnice za delo krijejo vsi občinski ljudski odbori iz 1. člena te odločbe in prispevajo delež za vzdrževanje po številu zaposlenih.

8.

Predračun stroškov Posredovalnice za delo potrjuje Občinski ljudski odbor Domžale.

Sistemizacijo delovnih mest Posredovalnice za delo potrjuje Občinski ljudski odbor Domžale.

9.

Odločba začne veljati osmi dan po objavi v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, št. 02/1-260/5.

Domžale, 24. decembra 1957.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora:

Franc Habjan l. r.

79.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 15. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41/48 in določil Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46/51 in št. 48/55) je Občinski ljudski odbor Domžale sprejel na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 24. decembra 1957

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike

1. člen

Na območju občine Domžale se uvede plačevanje pavšalne skočnine.

Pavšalno skočnino plačujejo lastniki za vse krave in telice, ki dopolnijo 1. januarja vsakega leta 12 mesecev starosti.

Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

2. člen

Višino pavšalne skočnine določi za vsako leto vnaprej Svet za kmetijstvo Občinskega ljudskega odbora Domžale.

Pavšalno skočnino pobira Uprava za dohodke Občinskega ljudskega odbora.

Rejci plemenjakov, oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust, oziroma osemenitev nobene odškodnine.

Lastniki morajo vsako leto najkasneje do 30. januarja prijaviti Upravi za dohodke Občinskega ljudskega odbora številčno stanje svojih krav in telic, ki dopolnijo 1. januarja tistega leta 12 mesecev starosti.

3. člen

Uprava za dohodke Občinskega ljudskega odbora mora pobrati pavšalno skočnino najkasneje do dne 1. aprila vsakega leta, do tega roka neplačano skočnino pa izterjati.

Pobrana skočnina se odvaja na poseben račun pri Komunalni banki, podružnica Domžale.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine se dodeljujejo na predlog Sveta za kmetijstvo veterinarski postaji Domžale dotacije za rejce priznanih bikov kot prispevek za stroške osemenjanja in vzdrževanja.

Veterinarska postaja izplačuje oskrbovancem bikov prispevek v dveh obrokih. Prva polovica prispevka se plača do konca julija, druga polovica pa do konca decembra vsakega leta.

5. člen

Višino posamezne vzdrževalnine določi Svet za kmetijstvo na podlagi števila skokov na določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka.

Pri določanju višine prispevka za vzdrževalnino rejcem bikov se more upoštevati to, da odpade na enega bika letno le okoli 80 plemenic.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabljati na predlog Sveta za kmetijstvo in po sklepu Sveta za finance tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov.

Sredstva pobrane skočnine se sme uporabljati samo za namene, ki jih določa ta odlok.

7. člen

Svet za kmetijstvo Občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda za izvajanje tega odloka potrebna navodila.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje:

1. lastnik, ki v določenem roku ne prijavi Upravi za dohodke občinskega ljudskega odbora številčnega stanja plemenic;

2. rejec bika, oziroma osemenjevalec, ki zaračuna za pripust, oziroma osemenitev kakršnokoli odškodnino.

Upravno kazenski postopek po tem odloku izvaja in izreka kazni sodnik za prekrške pri Občinskem ljudskem odboru.

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

St. 03/2-1671/2-1957.

Domžale, 27. januarja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Franc Habjan l. r.

OBČINA GROSUPLJE

80.

Na podlagi 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-68/52), 43. člena, 2. odstavka, Temeljnega zakona o proračunih (Ur. list FLRJ št. 13/56) je Občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 17. januarja 1958 sprejel

ODLOK

o začasnem finansiranju proračunskih potreb občine Grosuplje za čas od 1. januarja do 31. marca 1958

1. člen

Do sprejetja proračuna občine Grosuplje za leto 1958 se bodo proračunske potrebe Občinskega ljudskega odbora Grosuplje za I. tromesečje 1958 začasno finansirale na podlagi tromesečnega plana dohodkov in izdatkov Občinskega ljudskega odbora Grosuplje, ki je sestavni del tega odloka.

2. člen

Zneski dohodkov in izdatkov, pobrani oziroma porabljeni na podlagi tega odloka, so sestavni del proračunskih dohodkov in izdatkov občinskega ljudskega odbora za leto 1958.

3. člen

Ta odlok velja z dnem objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, uporablja pa se od 1. januarja 1958.

St. 03/1-

Grosuplje, 17. januarja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Anton Janežič l. r.

OBČINA IVANČNA GORICA

81.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 30. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-612/48) ter določil temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46-428/51 in 58/633/55),

je Občinski ljudski odbor Ivančna gorica sprejel na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 14. januarja 1958

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike

Pavšalna skočnina**1. člen**

Na območju občine Ivančna gorica se uvaja plačevanje pavšalne skočnine. Pavšalno skočnino pobira pristojni organ občinskega ljudskega odbora na svojem območju od vseh lastnikov krav in telic, ki 1. januarja vsakega leta dopolnijo 12 mesecev starosti. Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

Vsi posestniki morajo vsako leto najkasneje do 15. januarja prijaviti pristojnemu upravnemu organu občinskega ljudskega odbora številčno stanje vseh krav in nad eno leto starih telic z dnem 1. januarja, ki jih posedujejo in za katere so dolžni plačati skočnino.

2. člen

Višino pavšalne skočnine za vsako leto vnaprej določi pristojni Svet občinskega ljudskega odbora na predlog živinorejskih odsekov kmetijskih zadrug.

3. člen

Pavšalno skočnino mora pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja upravni organ občinskega ljudskega odbora. Pobrana skočnina se mora odvesti na poseben račun pri področni komunalni banki.

Rejci plemenjakov, oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust, oziroma osemenitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine izplačuje državni organ občinskega ljudskega odbora na predlog pristojnega Sveta vzdrževalnino vsem oskrbovalcem priznanih bikov ter osemenjevalnim postajam v dveh obrokih in sicer prvo polovico vzdrževalnine izplača do konca julija, drugo polovico pa najkasneje do 31. januarja.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi pristojni svet na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika letno okoli 80 do 100 plemenic.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se sme uporabiti tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjanju.

Ta sredstva pa se smejo uporabiti samo za namene, ki so označeni v tem odloku.

7. člen

Pristojni svet občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda še potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor v določenem roku ne prijavi pristojnemu občinskemu upravnemu organu številčno stanje plemenic;

2. rejec bika, oziroma osemenjevalec, ki bi za pripust, oziroma osemenitev zaračunal kakršno koli odškodnino;

Upravno kazenski postopek izvede in izreče sodnik za prekrške pri občinskem ljudskem odboru Ivančna gorica.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku Okraja Ljubljana.

Ivančna gorica, 14. januarja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Stanislav Keber l. r.

OBČINA KAMNIK

82.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-612/48) ter določil Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46-428/51 in 58-633/55) je Občinski ljudski odbor Kamnik sprejel na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 6. januarja 1958

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike

Pavšalna skočnina**1. člen**

Na območju občine Kamnik se uvaja plačevanje pavšalne skočnine. Pavšalno skočnino pobira pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora na svojem območju od vseh lastnikov krav in telic, ki 1. januarja vsakega leta dopolnijo 12 mesecev starosti. Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo.

Vsi posestniki morajo vsako leto najkasneje do 30. januarja prijaviti pristojnemu upravnemu organu občinskega ljudskega odbora številčno stanje vseh krav in nad eno leto starih telic z dnem 1. januarja, ki jih posedujejo in za katere so dolžni plačevati skočnino.

2. člen

Višino pavšalne skočnine za vsako leto vnaprej določi pristojni Svet občinskega ljudskega odbora na predlog živinorejskih odsekov kmetijskih zadrug.

3. člen

Pavšalno skočnino mora pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja upravni organ občinskega ljudskega odbora. Pobrana skočnina se mora odvesti na poseben račun pri področni komunalni banki.

Rejci plemenjakov oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust, oziroma osemenitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine izplačuje upravni organ občinskega ljudskega odbora na predlog pristojnega sveta vzdrževalnino vsem oskrbovalcem bikov ter osemenjevalnim postajam v dveh obrokih, in sicer prvo polovico vzdrževalnine izplača do konca julija, drugo polovico vzdrževalnine pa najkasneje do 31. januarja.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi pristojni svet na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika le okoli 80 plemenic letno.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabiti tudi za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju.

Ta sredstva pa se smejo uporabiti samo za namene, ki so označeni v tem odloku.

7. člen

Pristojni Svet občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznujejo:

1. kdor v določenem roku ne prijavi pristojnemu občinskemu organu številčno stanje plemenic;

2. rejec bika, oziroma osemenjevalec, ki bi za pripust, oziroma osemenitev zaračunal kakršno koli odškodnino.

Upravnokazenski postopek izvede in kazni izreče sodnik za prekrške občinskega ljudskega odbora.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 04/5-1772/57

Kamnik, dne 6. januarja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Alfred Janko l. r.

OBČINA LITIJA

83.

Na podlagi 2. točke, 50. člena, Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52), v zvezi s 24. točko odloka o finansiranju in poslovanju zdravstvenih zavodov (Ur. l. FLRJ št. 14-85/53), je Občinski ljudski odbor Litija na 4. skopni seji dne 30. januarja 1958 sprejel

ODLOK

o spremembah odloka, o oprostitvi in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve na območju občine Litija

objavljenega v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana, od dne 20. januarja 1956 št. 5.

1.

Spremeni se besedilo 9. člena odloka tako, da se glasi:

9. člen

Proti odklonitvi zaprošenega potrdila po 7. členu tega odloka je dopustna pritožba na Občinski ljudski odbor Litija.

2.

Ta odlok prične veljati od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Št. 577/58.

Litija, 30. januarja 1958.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Stane Pungertar l. r.

OBČINA
LJUBLJANA-BEŽIGRAD

84.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list št. 19/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-612/48) ter določil Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46-428/51) in 58-633/55) je občinski ljudski odbor Ljubljana-Bežigrad sprejel na seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev dne 9. januarja 1958 naslednji

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika

Pavšalna skočnina

1. člen

Na območju občine Ljubljana-Bežigrad se uvaja plačevanje pavšalne skočnine, Pavšalno skočnino pobira pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora na svojem območju od vseh lastnikov krav in telic, ki 1. januarja vsakega leta dopolnijo 12 mesecev starosti. Med letom nastale spremembe v stanju živine se ne upoštevajo. Vsi posestniki morajo vsako leto najkasneje do 20. januarja prijaviti pristojnemu organu občinskega ljudskega odbora številčno stanje vseh krav in nad eno leto starih telic z dnem 1. januarja, katere posedujejo in za katere so dolžni plačati skočnino.

2. člen

Višino pavšalne skočnine za vsako leto vnaprej določi pristojni svet občinskega ljudskega odbora na predlog živinorejskih odsekov kmetijskih zadrug. Za leto 1958 znaša skočnina, oziroma osemenitev 600 dinarjev.

3. člen

Pavšalno skočnino mora pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja upravni organ občinskega ljudskega odbora. Pobrana skočnina se mora odvesti na poseben račun pri področni komunalni banki.

Rejci plemenjakov, oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust, oziroma osemenitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine izplačuje upravni organ občinskega ljudskega odbora na predlog pristojnega sveta vzdrževalnino vsem oskrbovalcem priznanih bikov ter osemenjevalnim postajam v dveh obrokih in sicer prvo polovico vzdrževalnine izplača do konca julija, drugo polovico vzdrževalnine pa najkasneje do 31. januarja.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi pristojni Svet na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika le okoli 80 plemenic letno.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabiti tudi za dajanje po-

moči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju.

Ta sredstva se smejo uporabiti samo za namene, ki so označeni v teh odlokih.

7. člen

Pristojni Svet občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor v določenem roku ne prijavi pristojnemu občinskemu upravnemu organu številčno stanje plemenic;

2. rejec bika, oziroma osemenjevalec, ki bi za pripust, oziroma osemenitev zaračunal kakršno koli odškodnino.

Upravni kazenski postopek izvede in kazni izreče sodnik za prekrške pri občinskem ljudskem odboru.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Stane Koman l. r.

OBČINA LJUBLJANA-MOSTE

85.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena in 2. točke 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19-88/52), 7., 8. in 9. člena Pravilnika o vzdrževanju državnih, združnih in zasebnih plemenjakov ter o načinu plačevanja skočnine (Ur. list LRS št. 41-212/48) ter določil Temeljnega zakona o prekrških (Ur. list FLRJ št. 46-428/51 in 58-633/55) je občinski ljudski odbor Ljubljana-Moste sprejel na svoji seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 7. februarja 1958

ODLOK

o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika

1. člen

Na območju občine Ljubljana-Moste se uvaja plačevanje pavšalne skočnine.

Pavšalno skočnino pobira pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora na svojem območju od vseh lastnikov krav in telic, ki 1. januarja vsakega leta dopolnijo 12 mesecev starosti.

Vsi posestniki morajo vsako leto najkasneje do 15. januarja prijaviti pristojnemu upravnemu organu občinskega ljudskega odbora številčno stanje vseh krav in nad eno leto starih telic z dnem 1. januarja, katere posedujejo in za katere so dolžni plačati skočnino.

2. člen

Višino pavšalne skočnine za vsako leto naprej določi svet za kmetijstvo in gozdarstvo Občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Moste.

3. člen

Pavšalno skočnino mora pristojni upravni organ občinskega ljudskega odbora pobrati najkasneje do 1. marca vsakega leta. Skočnino, ki do tega roka ne bo plačana, izterja upravni organ občinskega ljudskega odbora. Pobrana skočnina se mo-

ra odvesti na poseben račun pri področni Komunalni banki.

Rejci plemenjakov, oziroma osemenjevalci ne smejo zahtevati za pripust, oziroma osemenitev nobene odškodnine.

4. člen

Iz sredstev pobrane skočnine izplačuje upravni organ občinskega ljudskega odbora na predlog Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo vzdrževalnino vsem oskrbovalcem priznanih bikov ter osemenjevalnim postajam v dveh obrokih in sicer prvo polovico vzdrževalnine do konca julija, drugo polovico vzdrževalnine pa najkasneje do 31. januarja.

5. člen

Višino vzdrževalnine določi Svet za kmetijstvo in gozdarstvo na podlagi števila skokov v določenem razdobju, zdravstvenega stanja in kondicije, plemenske vrednosti, starosti in teže plemenjaka. Pri določitvi vzdrževalnine rejcem bikov je upoštevati, da odpade na enega bika le okoli 80 plemenic letno.

6. člen

Sredstva pobrane skočnine se smejo uporabiti za dajanje pomoči pri nabavi plemenjakov in za pripomočke pri umetnem osemenjevanju.

Ta sredstva se smejo uporabiti samo za namene, ki so označeni v tem odloku.

7. člen

Svet za kmetijstvo in gozdarstvo občinskega ljudskega odbora se pooblašča, da izda potrebna navodila za izvajanje tega odloka.

8. člen

Z denarno kaznijo do 3000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor v določenem roku ne prijavi pristojnemu občinskemu upravnemu organu številčno stanje plemenic;

2. rejec bika, oziroma osemenjevalec, ki bi za pripust, oziroma osemenitev zaračunal kakršno koli odškodnino.

Upravnokazenski postopek izvede in kazni izreče sodnik za prekrške pri občinskem ljudskem odboru.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Podpredsednik

Občinskega ljudskega odbora:
Ludvik Šefic l. r.

Vsebina

Poročilo o delu Okrajnega javnega pravobranilstva v Ljubljani za leto 1957.

78 Odločba o ustanovitvi Posredovalnice za delo občine Domžale.

79 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika občine Domžale.

80 Odlok o začasnem finansiranju proračunskih potreb za čas od 1. januarja do 31. marca 1958 občine Grosuplje.

81 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika občine Ivančna Gorica.

82 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika občine Kamnik.

83 Odlok o spremembah odloka o oprostitvi in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve občine Litija.

84 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika občine Ljubljana-Bežigrad.

85 Odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bika občine Ljubljana-Moste.